

Tsuruhashi (鶴 鷺) - Szamuráj harci csákány.

A középpontban a katona, egy kétkezes markolatú *Tsuruhashi*t visel, kalapács fejjel és fehér edzett hegygel.

Ebben a cikkben szeretnék egy páncéltörő fegyvert leírni, amelyet *Tsuruhashi*-nak (Daru csőrnek), más néven *Motayunak* (藻 弛) hívnak. Gyakran tévesen *Nanban hachiwarinak* hívnak.

Ez a harci csákány egy zúzó fegyver volt, amely az európai harci kalapácsra, vagy az indiai *Zaghnal*hoz hasonlított, mind forma, mind felhasználás szempontjából.

A harci csákányok vasból vagy acélból készültek, általában egy lakkozott fa nyélre szerelték, amelynek hossza változó volt; legtöbbször egykezes, de van legalább egy ábrázolás, amely azt mutatja, hogy kétkezes is lehet.

Az egykezes változatnál a markolaton alkalmanként "D-alakú" kézvédő volt.

Még ha ez az eszköz ritka is volt, a 14. Századtól kezdve arra használták, hogy tompa ütéssel áttörjék a láncvérttel vagy vékony lemezekkel borított zónákat a hegyes csőrnek köszönhetően.

A kapuk, pajzsok vagy más, területen használt védelmi eszközök megsemmisítésére is használták, csakúgy, mint a *Masakarit* (鉞).

A jobb oldalon, egy harcos hátán *Tsuruhashi*-val, feltehetően egykezes kivitelben kalapács fejjel ellátva. Egy 14. századi tekercsről (十二類卷物).

A *Tsuruhashi*k többsége csak egy "kalapácsa oldal" nélküli hegy volt.

Ezt a fegyvert nem szabad összekeverni a *Kamaval* (鎌) vagy a *Tobiguchival* (鳶口), bár ezek hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek. A *Kama* inkább pengével, mint csákányszerű csőrrel rendelkezik. A *Tobiguchi* azon kívül, hogy szerszám lehet fegyverként is használni, rövidebb csőrrel és felső tuskéval rendelkezik.

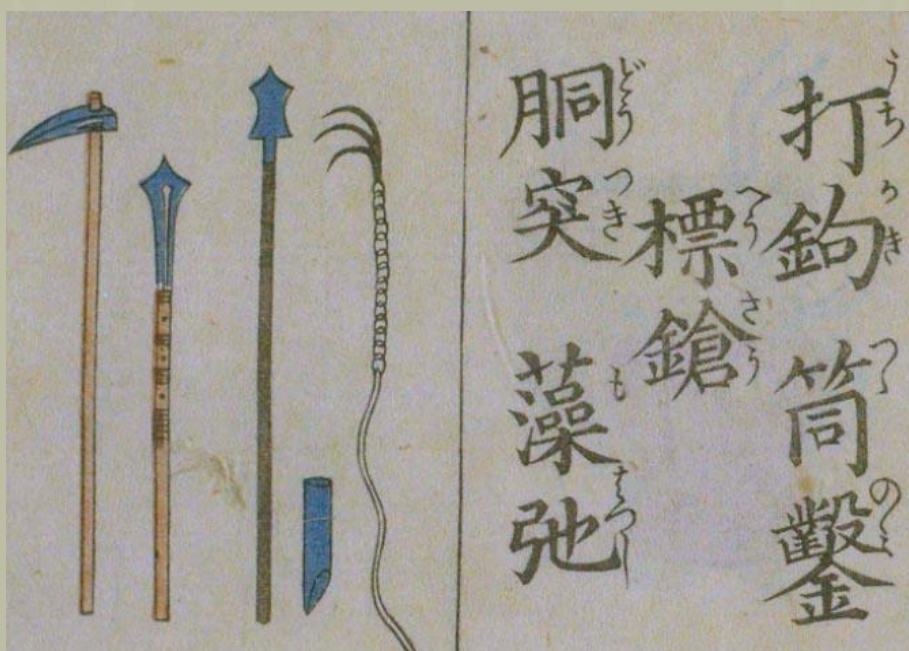
Tobiguchi.

Kama.

A szójegyzékben azonban a "határok" ezek között az eszközök között meglehetősen vékonyak. Időnként egy *Tobiguchi*t tekinthetünk harci csákánynak, és a híres *Kusari-gama* néhány példányában penge helyett csákányszerű csőr van, amely a fegyvert *Kusari-tsuruhashivá* teheti, de szerencsére senki sem használ ilyen nevet, nehogy a dolgok még nehezebbé váljanak a fegyver és páncélgyűjtők világában.

Időnként hasonló csákányszerű csőr volt felszerelve néhány *Yarira*, így a fegyver nagyon hatékony lett a páncélok ellen.

A bal oldali harci csákány neve, ebben az esetben *Motayu* (藻弛)

Valójában senki sem ismerte az eredeti nevét ennek az eszköznek. Ez vezetett néhány *Tobiguchi* gyűjtőt, ahhoz, hogy ezt a fegyvert "külhoni- koponyazúzónak" (*Nanban hachiwari*) nevezzék, mivel az egy európai harci kalapácshoz hasonlított. Ez a fegyver azonban létezett már az európaiakkal való kapcsolatfelvétel előtt is, tehát ebben a harci csákányban nincs semmi "**nanban**". (A *nanban* jelentését a lap alján találod.)

Valószínűleg a japánok által használt mindennapi csákány származéka (manapság a *Tsuruhashi* név azt jelenti: csákány). Éppúgy, mint a *Kama* vagy a *Tobiguchi*, a szokásos szerszámokból "fegyveresítették" őket, hogy hatékonyan felhasználhassák a csatatéren.

Ez a fegyver rendkívül hatékony bármilyen páncéllal szemben, és képes legyőzni a védelem legmagasabb formáját is.

Nanban: A nanbani kereskedelem, *Nanban bōeki*, "a déli barbárokkal folytatott kereskedelem". Japán történetében az európaiak érkezését követő időszak volt.

Original source: <https://gunbai-militaryhistory.blogspot.com/2018/05/tsuruhashi-samurais-warpick.html>